

Κείμενα Προβληματισμού

Γράφει, σημειώνει, σχολιάζει και παρουσιάζει ... ο Χρίστος Παπαδόπουλος – Κοινωνικός Λειτουργός

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Στη μικρή μας πατρίδα Κύπρο ζούμε σήμερα μια ανθρωπιστική κρίση. Εκατοντάδες παιδιά υποσιτίζονται. Μόνο στη Λεμεσό η Ιερά Μητρόπολη Λεμεσού στέλλει καθημερινά πρόγευμα σε σχεδόν δυο χιλιάδες παιδιά. Πενήντα χιλιάδες είναι άνεργοι. Οι νέοι έχουν τη μερίδα του λέοντος στην κατηγορία των ανέργων. Τέλη Μαρτίου 2013 η ανεργία στους νέους ξεπέρασε το 40%. Καθημερινά σιτίζονται στα υψίστια της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού πέραν των 600 ατόμων. Χιλιάδες πακέτα τροφίμων διάνεμε το Κέντρο Προσφοράς Αγάπης « Η Παραμυθία » της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού τους τελευταίους λίγους μήνες. Πολλές χιλιάδες πακέτα με τρόφιμα διάνεμε το Κοινωνικό Παντοπωλείο του Δήμου Λεμεσού, το Κέντρο Πρώτων Κοινωνικών Βοηθειών του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Λεμεσού, ο Κυπριακός Ερυθρός Σταυρός και άλλα Κοινωνικά Παντοπωλεία άλλων Δήμων και Εθελοντικών Οργανώσεων της πόλης και επαρχίας Λεμεσού.

Οικογενειάρχες έρχονται με δάκρυα στα μάτια στο Κεντρικό Φιλόπρωχο Ταμείο της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού και ζητούν οικονομική στήριξη για να πληρώσουν το ρεύμα και το νερό τους. Κάποιοι εκλιπαρούν για δουλειά. Βλέπεις καθημερινά εικόνες που ούτε μπορούσες να φανταστείς ακόμη και πριν 2-3 χρόνια. Όλα αυτά και παράλληλα η βαθειά πνευματική κρίση, αφαιρούν από το λάο μας την αισιοδοξία και τη χαρά της ζωής. Όλοι αναμένουν κάποιο που να δώσει ελπίδα και να σκορπίσει φως στο πυκνό σκοτάδι που επικρατεί στη μέχρι πρότινος ευημερούσα Κύπρο.

Ανάβεις την τηλεόραση και βλέπεις να παρελαύνουν συνέχεια στα τηλεοπτικά κανάλια αρκετοί γραβατωμένοι και να φλυαρούν οι περισσότεροι ως ειδικοί και να λένε τις σπουδαίες συνταγές τους για να βγούμε από την κρίση. Αλήθεια πού ήταν όλοι αυτοί οι ειδικοί τόσο καιρό;

Οι Δημοσιογράφοι, στην πλειοψηφία τους, πού ήταν να διεισδύσουν πριν το μεγάλο κακό και να προβληματίσουν την κοινή γνώμη και όλους τους αρμοδίους;

Οι πολιτικοί μας στην πλειοψηφία τους έμειναν άλαλοι ή μάλλον λαλίστατοι ότι έχουν και Β και Γ σχέδια. Δυστυχώς δεν υπήρχε κανένα σχέδιο. **Δυστυχώς πιστεύω ότι βρισκόμαστε σε ηθική αποσύνθεση. Ο Θεός να βάλει το χέρι του ...**

Οι δοκιμασίες αποβλέπουν στη μετάνοια και την επιστροφή μας

- Από ομιλία του Μεγάλου Βασιλείου που έγινε με αφορμή τη φοβερή πείνα που είχε επέλθει στην Καπαδοκία και τον Πόντο. «Ας μάθουμε, λοιπόν, ότι ο Θεός μας δίνει τα χτυπήματα γιατί απομακρυνθήκαμε απ' Αυτόν και αμελήσαμε. Δεν επιδιώκει να μας συντρίψει, αλλά φροντίζει να μας διορθώσει, όπως κάνουν οι καλοί απ' τους πατέρες που φροντίζουν για τα παιδιά, οι οποίοι θυμώνουν εναντίον των νέων και εξοργίζονται, όχι γιατί θέλουν να τους κακοποιήσουν, αλλά για να τους οδηγήσουν απ' τη νηπιώδη αδιαφορία και τα αμαρτήματα της νεότητας στην επιμέλεια».

- Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τονίζει επιγραμματικά «Η θλίψη γι' αυτό το λόγο επετράπη. Για να κάνει αυτούς που θλιβονται πιο προσεκτικούς και πιο ευσεβείς».

- Γράφει ο Άγιος Ισίδωρος ο Πλουσιώτης «Η ανθρωπότητα κινδυνεύει, ως επί πλείστον, στη δυστυχία να είναι συνετή, ενώ στην ευημερία να ασχημονεί».

- Κάποιος Μέγας Γέροντας, ο Μητροπολίτης Ειρηνάιος, είπε αστεϊευόμενος προς εμένα όταν εργαζόμουν στο Γραφείο Ευημερίας «Η Ευημερία έφαγε τη Σωτηρία».

- Τονίζει και πάλιν ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος «Όπου υπάρχει θλίψη, εκεί υπάρχει οπωσδήποτε η σωτηρία, εκεί η άνεση εκεί οπωσδήποτε τα μεγάλα κατορθώματα ...»

Από το χέρι του φτωχού πήρα και έδωσα στον πιο φτωχό

Με την ιδιότητα του Κοινωνικού Λειτουργού και μετά από ευλογία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας προσφέρω εδώ και τρία σχεδόν χρόνια μέσα από το Κεντρικό Φιλόπρωχο Ταμείο της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού. Έχω δει και μιλήσει τους τελευταίους μήνες σε πάνω από 4.000 ανθρώπους. Όσα έζησα στα 40 χρόνια υπηρεσίας μου από τη θέση του Κοινωνικού Λειτουργού, τα ζω πιο έντονα τώρα από τις επτάλξεις του Κεντρικού Φιλόπρωχου Ταμείου. Βλέπω καθημερινά και ζω ιστορίες που σου προξενούν πόνο, θλίψη, αγωνία, προβληματισμό... Θα μπορούσα να γράψω ένα τόμο από τις ιστορίες που ζω κάτω από την εικόνα του Αγίου Ιωάννη του Ελεήμονα και από τον οποίο προσπαθώ να αντλήσω δύναμη και κουράγιο στο δύσκολο έργο που εκτελώ αλλά και που αγαπώ.

Σήμερα πήρα ένα μήνυμα ΑΓΑΠΗΣ από ένα νεαρό που με συγκίνησε φοβερά.

Με επισκέφθηκε κάποιος νεαρός από ένα συνοικισμό της Λεμεσού. Ένα ευγενικό και ταλαιπωρημένο παιδί. Ζητούσε δουλειά και έκρυβε ευγενικά την ανάγκη για μια μικρή οικονομική στήριξη από την εκκλησία. Ζήτησα και πήρα τα στοιχεία που θα με βοηθούσαν να προωθήσω το αίτημα στον Πρόεδρο του Κεντρικού Φιλοπρωχου Ταμείου. Η θέση μου ήταν θετική για μια μικρή οικονομική στήριξη και ανέμενα την απόφαση που ήρθε σύντομα θετική. Την επίσκεψη του νέου αυτού στο γραφείο μου την είδε κάποιος άλλος νεαρός, χαμηλόμισθος αλλά με μια πλούσια και ευγενική καρδιά. Μια καρδιά που με συγκίνησε. Μου ανέφερε ότι γνωρίζει το νέο αυτό και ήθελε από το υστέρημα του, αν και οικογενειάρχης να βοηθήσει. Μου έδωσε 100 ευρώ με την υπόσχεση ότι ποτέ δεν θα μάθει το άτομο αυτό ότι βοηθήθηκε απ' αυτόν. Του υποσχέθηκα δίνοντας του την επίσημη απόδειξη της Ιεράς Μητροπόλεως Λεμεσού. Σε λίγο καιρό και συγκεκριμένα το Πάσχα ήλθε ο νεαρός και μου έδωσε άλλα 100 ευρώ για το ίδιο άτομο και την ίδια εντολή να μη το μάθει ποτέ.

Ναι λοιπόν, ο νεαρός εργαζόμενος, φτωχός οικονομικά αλλά γίγαντας πλούτου ψυχής και καρδιάς έδωσε φως ελπίδας στο σημερινό κόσμο. Πρόσφερε όχι ένας πλούσιος αλλά ένας φτωχός, ένας μισθοσυντήρητος που ο μισθός του είναι λιγότερος από 1.000 ευρώ.

Με τέτοιους νέους έχουμε ελπίδα, είμαι απόλυτα βέβαιος ότι μέσα την καρδιά του νέου αυτού είναι ο Χριστός μας.

Σε νοσταλγεί η ψυχή μου, Κύριε, και με δάκρυα σε ζητώ
Σε αναζητώ Κύριε μέσα στις προσευχές μου για να δώσεις ελπίδα
Να σε βρει πασχίζει με μόχθο η ψυχή μου Κύριε
για να δώσεις στον κόσμο μόνο ΑΓΑΠΗ...

Σε παρακαλώ κύριε δώσε την ευλογία σου στο νέο αυτό.
Ήταν για μένα το φως που αναζητούσα για καιρό και κουράγιο...